REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: P-251/2026-17

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Jeleni Mavrić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Bruna Jankovića iz Zagreba, Palmotićeva 80, OIB: 46473939176, kojeg zastupa Alan Muraj, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Milana Devescovia iz Fažane, Brionska ulica 7, OIB: 21383419277, kojeg zastupa Emanuel Mikac, odvjetnik iz Pule, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 2. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, tuženika i punomoćnika tuženika, 30. listopada 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 34.846,67 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 16. veljače 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana. "

II. Nalaže se tužitelju Brunu Jankoviću, OIB: 46473939176, da tuženiku Milanu Devescoviu, OIB: 21383419277, naknadi trošak ovog postupka isplatom iznosa od 7.500,00 eura, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 15. svibnja 2024. navodi da je tuženik od njega u Zagrebu zatražio pozajmice tijekom 2021. na što je on pristao, te mu je prema uputi tuženika, pozajmio: sa svojeg deviznog računa u Zagrebačkoj banci na račun tuženika dana: 19. travnja 2021. u iznosu od 5.000,00 eura, 7. svibnja 2021. u iznosu od 5.000,00 eura, 24. svibnja 2021. u iznosu od 3.000,00 eura, 10. lipnja 2021. u iznosu od

5.000,00 eura, 29. lipnja.2021. u iznosu od 5.000,00 eura, 8. srpnja 2021. u iznosu od 1.000,00 eura, 20. srpnja 2021. u iznosu od 1.500,00 eura, 4. kolovoza 2021. u iznosu od 1.500,00 eura, 12. listopada 2021. u iznosu od 1.500,00 eura, 3. studenog 2021. u iznosu od 600,00 EUR eura, 12. studenog.2021. u iznosu od 1.200,00 eura,15. studenog.2021. u iznosu od 1.200,00 eura, 26.11.2021. u iznosu od 1.000,00 eura, odnosno ukupno: 32.500,00 eura, te je platio naknadu od 24,66 eura, za bankovne transfere. Sa svoje Revolut kartice na račun tuženika izvršio sljedeće pozajmice: 13. siječnja 2022. iznos od 398,00 eura, 13. siječnja 2022. iznos od 600,00 eura, 17. siječnja 2022. iznos od 320,00 eura, 21. travnja 2022. iznos od 502,25 eura, te 22. travnja 2022. iznos od 501,41 eura. Dakle, tužitelj je pozajmio tuženiku ukupno: 34.822,01 eura, i imao je troškove bankovnih naknada od 24,66 eura, sveukupno: 34.846,67 eura. Stranke nisu dogovorile točan datum povrata pozajmice, već na poziv tužitelja. Obzirom da tuženik na više telefonskih poziva tužitelja da vrati pozajmljeni novac, iste nije vratio, tužitelj je pismenim putem dana 3. veljače 2023. pozvao tuženika na vraćanje pozajmice u roku 8 dana, koju opomenu je tuženik zaprimio dana 7. veljače 2023. Dakle, rok od 8 dana za vraćanje pozajmica istekao je dana 15. veljače 2023.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u potpunosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Netočni su navodi tužitelja da bi tuženik u Zagrebu tijekom 2021. od istoga zatražio pozajmicu, kao i da bi tužitelj na ime zajma tuženiku isplatio iznos od 34.846,67 eura. Nije nikad zatražio pozajmicu od tužitelja, već je među istima sklopljen ugovor o ortaštvu u usmenom obliku i to na dogovoren način, da tuženik uloži svoj rad, a tužitelj financijska sredstva potrebna radi otvaranja i vođenja zajedničkog lokala tj pizzerije Obelix na adresi Calle Ancora 14, Malaga, Španjolska. Stranke su međusobno dogovorile da će tuženik Milan Devescovi voditi zajednički lokal te raditi kao pizza majstor, a da će tužitelj uložiti sredstva potrebna za otvaranje lokala, zakup prostora, opremanje lokala i slično (kupnju hladnjače, peći za pizzu, pribor za jelo itd.) te da će do podijele prihoda od lokala među istima doći u trenutku kad se bude počeo ostvarivati profit od poslovanja. Novac koji potražuje tužitelj na ime navodno dane pozajmice predstavlja zapravo novčana sredstva koja su namjenski slana tuženiku, za potrebe otvaranja i rada zajedničkog ugostiteljskog lokala. Upravo je tužitelj tijekom 2021., i to početkom travnja, započeo s traženjem poslovnih prostora i opreme potrebne za otvaranje pizzerije, a glede čega je dostavio tuženiku čitav niz e-mail korespondencije s prijedlozima raspoloživih prostora za zakup, prijedlozima za kupnju peći za pizzu, upitima za izradu reklamnih materijala i majica za predmetni lokal, prijedlozima za izradu kutija za pizze i sl. Među inim porukama, tužitelj je razvidno pokazao postojanje međusobnog dogovora oko ulaska u zajednički posao, pa tako je tuženiku poslao više prijedloga za zakup prostora, između ostalih, s naslovom e-maila „kad bi imali para jel bi nam ovo bilo interesantno" jasno dajući do znanja kako je doista postojao ugovor o ortaštvu između njega i tuženika. Tužitelj je tuženiku redovito slao poruke i tražio da ga tuženik obavijesti o dnevnom prometu lokala, da mu šalje fotografije gostiju i pizza koje su se pravile tijekom dana te je isti nerijetko komunicirao putem Whatsapp aplikacije i s tuženikovim sinom Stefanom Devescovijem, te je od istoga također tražio sve gore navedeno, a po potrebi je i sam tužitelj dolazio u Malagu i nadzirao rad lokala. Naposljetku, tužitelj je 19. kolovoza 2022. uputio tuženiku poruku kojom je suštinski raskinuo ortaštvo te tuženiku zabranio dolazak u zajednički lokal s prijetnjama da će istog „uništiti", nakon čega je tuženik prestao raditi u lokalu, te je lokal nastavio voditi isključivo tužitelj. Predlaže da sud nakon provedenog postupka

odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti te naloži tužitelju da naknadi tuženiku prouzročeni parnični trošak.

3. U dokaznom postupku pročitani su bankovni izvaci Zagrebačke banke i Revoluta, dopis punomoćnika tužitelja tuženiku od 3. veljače 2023., e-mail korespondencija, fotografije poruka, potvrda tužitelja o prijavi na rad poreznoj upravi u Španjolskoj, iskazi svjedoka Vere Devescovi, Danielea Devescovija, Antonia Devescovija i Stefana Devescovija te iskazi parničnih stranaka.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev tužitelja da mu tuženik na ime vraćanja zajma isplati iznos od 34.846,67 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 16. veljače 2023.

6. Među strankama je sporno jesu li tužitelj i tuženik sklopili usmeni ugovor o zajmu te posljedično je li tuženik dužan tužitelju vratiti pozajmljeni iznos.

7. Ove sporne činjenice utvrđivane su naprijed navedenim izvedenim dokazima.

7.1. Svjedokinja Vera Devescovi, majka tuženika, u svom iskazu navodi da ono što zna, zna što je vidjela u nekoliko navrata kada su išli u Gibraltar, njen sin je tamo radio u piceriji čijeg imena se ne sjeća, čini mu se u Malagi, radio je tamo kao picajolo. U to vrijeme vidjela je nekoliko puta tužitelja, no suprug i ona nisu puno ispitivali o njegovoj ulozi, vidjela ga je povremeno da bi nešto naplatio te kad je njen sin imao covid, ne sjećam se točno koje godine. Tužitelj je sa jednim gospodinom i gospođom radio u toj piceriji, pričali su španjolskim jezikom, ne zna da li su Portugalci ili Španjolci. Ona osobno ne zna koja je bila funkcija tužitelja u toj piceriji, čini joj se da su on i tužitelj trebali biti kompanjoni, ne sjeća se je li joj to sin rekao. Nije joj spominjao da bi mu tužitelj dao neke novčane iznose za vođenje te picerije, njen drugi sin Daniele mu je posudio neki novčani iznos, oko 4.000,00 eura. Kada su u Zagrebu bili na aerodromu tužitelj im je donio vrećicu sa kutijom ili dvije da to daju sinu i da su unutra vizitke, što je i osobno vidjela. Kod tuženika su bili dva, tri puta po 10, 15 dana, na Gibraltaru su bili više puta, tamo im živi unuka. Tužitelja u živo nije nikad vidjela u Malagi, ne sjećam se da je vidjela ovog čovjeka, čovjek kojeg ona zna kao Bruna Jankoviča imao je plavu kosu, a tužitelja ne prepoznajem.

7.2. Svjedok Daniele Devescovi, brat tuženika, u svom iskazu navodi da tužitelj njegovom bratu nije posudio nikakve novce, nego je on ulagao novac u piceriju koju su zajedno imali u Španjolskoj, u Malagi. To mu je rekao tužitelj osobno, kada ga je jednom prilikom sreo na obali u Fažani, ne sjeća se kada je to točno bilo. Brat mu nije rekao ništa glede novčanih iznosa koje mu je tužitelj dao, on nije imao puno saznanja o tome, zna samo da je brat radio kao picajolo, a ne zna da li je vodio piceriju. On osobno nije nikad bio u Malagi u toj piceriji. Jedini još kontakt koji je imao s tužiteljem je bio kada ga je on kontaktirao da pronađe dizalicu za prijevoz peći do Španjolske, što je i učinio, pronašao ju je u Vodnjanu. Ta peć je trebala doći od Zadra do Vodnjana i onda tim prijevozom do Španjolske. To je bilo 11. lipnja 2021. Ne zna je li tužitelj njegovom bratu posudio neke novčane iznose, on osobno mu je posudio jednom prilikom 4.000,00 eura za plaćanje računa u Španjolskoj, brat mu je rekao da mu zato trebaju novci.

7.3. Svjedok Stefano Devescovi, sin tuženika, u svom iskazu navodi da poznaje tužitelja i od prije, on je dolazio kod njegovog tate u Fažanu i prije nego li je tata išao raditi u Španjolsku. On bi za vrijeme ljetnih praznika cijelo ljeto otišao kod tate u Španjolsku te bi mu pomagao raditi u piceriji. On je radio pizze, a moglo bi se reći i da je vodio tu piceriju, radi se o piceriji Obelix u Malagi, to je zaključio iz toga što bi on govorio radnicima tko će što raditi. Tužitelj bi dolazio u Španjolsku, bio je više puta, to zna jer je živio u stanu u kojem i on i tata, bilo je to negdje 2021., 2022. On je cijelo vrijeme bio u piceriji, pomagao, išao po namirnice, pričao s radnicima i također određivao tko će što raditi. Još u početku prije otvaranja picerije otac mu je rekao da će istu otvoriti on i tužitelj zajedno, a novac koji će zaraditi da će ulagati za dalje te da će tužitelj također dolaziti i pomagati, a tata je cijelo vrijeme bio u Španjolskoj. Tata mu nije spominjao da mu je tužitelj davao neki novac. Sa tužiteljem se čuo i telefonski dok nije bio u Španjolskoj, a i preko poruka, on bi ga pitao kako ide picerija, da li je tata dobro, koliko je bilo prihoda taj dan, koliko je pizza napravio, tražio da mu fotografira piceriju iznutra i izvana te da fotografira pizze da može raditi stranicu pizzerije na facebooku koju je on vodio, nije siguran da li je imao stranicu i na instagramu. Ovo navedeno se sve odvijalo putem whatsapp aplikacije, i te je razgovore naknadno dostavio svom ocu. Tužitelj je mjesec i pol bio u Španjolskoj, zajedno su bili na plaži u Malagi dok je tata bio na poslu, živio je s njim i tatom u stanu te pomagao u piceriji, pogotovo krajem ljeta kad su on i tata dobili covid. Oni su tad bili cijelo vrijeme u stanu, a tužitelj je u tom periodu radio i održavao posao u piceriji te se sjeća malo prije njegovog leta natrag u Pulu da se vratio iz picerije jednu večer, a iduće jutro prije nego što će otići u piceriju zaprijetio ocu i njemu da će ih ubiti. Nakon toga nije bilo daljnjih verbalnih sukoba.

7.4. Svjedok Antonio Devescovi, nećak tuženika, u svom iskazu navodi kako poznaje tužitelja, upoznao ga je kad je u studenom 2021. došao kod ujaka u Španjolsku u Malagu te je bio kod njega do veljače 2022., povremeno je pomagao ujaku u piceriji. Gotovo cijelo to razdoblje tužitelj je bio tamo, on je boravio u stanu sa svojim ujakom te je i tužitelj tamo živio. Ujak je u toj piceriji pretežito radio pizze, no moglo bi se reći da je vodio piceriju jer je radio i nabavu namirnica. Ne zna direktno reći što je tužitelj radio u piceriji, ali je većinu vremena provodio tamo, gledao bi u kasu koliko ima novaca, govorio ujaku kako da radi ljudima smjene, u nekoliko navrata je dolazio do gostiju i pitao da li im je sve bilo u redu, da li su dobro jeli.. Njemu su njih dvojica oboje izgledali kao da vode piceriju, kao da su partneri. Zna da njegov ujak nije imao dovoljno novaca da sam otvori piceriju te mu je tužitelj u tome pomogao. Njegov otac je preko njegovog računa ujaku posudio 4 ili 5 tisuća eura, naknadno je saznao da je to bilo za troškove pizzerije, struja, voda i slično. Dok tužitelj nije bio u Španjolskoj ima saznanja od ujaka da se raspitivao o radu picerije. Zna da je tužitelj napravio stranicu na Googleu za pizzeriju, i baka mu je rekla da su od strane tužitelja napravljeni flyeri koje je ona donijela u Španjolsku kada je dolazila. Postojale su i stranice na facebooku i instagramu, za koje zna da ih nije napravio ujak, a ne zna je li to napravio tužitelj. Stefano mu je rekao da je on komunicirao sa tužiteljem o radu pizzerije, i njemu je tužitelj slao poruke, ali on mu nije odgovarao. Pretpostavlja da se on njemu javljao u vezi pizzerije, jer osim toga nisu imali nikakvu vezu i ne zna o čemu drugom su mogli komunicirati. Tužitelj je slabo pričao španjolski, no svi su ionako pretežito pričali engleskim jezikom. S tužiteljem je išao u šetnje, odradili bi trening i vratili se u lokal ili natrag u stan odmoriti. Ne zna da li je

tužitelj dugoročno živio tamo, ali u periodu dok je on bio je živio u tom stanu i imao u njemu svoju sobu.

7.5. U svom iskazu tužitelj navodi da je tuženika upoznao kada su zajedno radili u Španjolskoj pred nešto više od 10 godina, u Španjolskoj je živio negdje do 2015., 2016. te se nakon toga vratio živjeti u Hrvatsku i par godina nije bio u kontaktu s tuženikom. Ponovno je počeo dolaziti u Španjolsku 2020. no tada je otišao na odmor tamo i tada je i obnovio kontakt s tuženikom, imali smo međusobno telefonske brojeve, a kada je tuženik došao u Hrvatsku negdje krajem 2020. došao ga je i posjetiti u Fažanu. Tuženik je tada bio u procesu otvaranja posla u Španjolskoj sa nekom drugom osobom, čije ime ne zna te je trenutno bio nezaposlen. On sam se nakon toga vratio u Zagreb, a tuženik je otišao u Španjolsku i nastavio raditi na otvaranju tog lokala, no došlo je do nekog neslaganja sa tom drugom osobom pa kako je tuženik bio bez posla i bez novca počeli su razgovarati o novom ulaganju na način da mu on pozajmljuje novac koji se on obvezao vratiti u roku od 3 do 6 mjeseci. To je bio njihov usmeni dogovor, nema ništa napismeno o tome i nitko nije čuo traj dogovor da bi to mogao potvrditi. Htio je pomoći tuženiku, da uspije, a kada mu nije vratio novac predložio je i da dobijem udio u poslovanju. Kada je vidio kako to ide bio je jako zabrinut, nije očekivao da će išta dobiti, samo je htio da mu se vrati ono što mu je posudio. Tuženiku je posudio gotovo cijelu svoju uštođevinu, preostalo mu je možda tisuću do dvije tisuće eura. Također je i posudio novac od drugih osoba kako bih ga mogao posuditi tuženiku jer je htio da se taj posao pokrene. Ukupno je posudio tuženiku između 30 i 40 tisuća eura, ne zna točno jer mu je dio dao i na ruke, što nitko ne može potvrditi jer nitko nije vidio. Vjerovao je tuženiku na riječ jer je bio vrhunski stručnjak u svom poslu te je veoma uspješno vodio posao u Gibraltaru i zato se odlučio posuditi mu taj novac. Ovaj novčani iznos posudio mu je kroz period od 8 do 9 mjeseci te mu tuženik nije ništa vratio, govorio mu je da čeka, da još nije vrijeme, da se posao nije razvio. On je u Španjolskoj u tom vremenskom periodu bio u tri navrata po oko tri tjedna te je u to vrijeme boravio zajedno s tuženikom u stanu. Za to vrijeme je pomagao ono što je mogao, to je pretežno bila fizička pomoć jer nije mogao biti zaposlen u Španjolskoj, na primjer obrisati nešto, odnijeti smeće i slično. Sa gostima je rijetko razgovarao zato što tamo malo tko zna engleski, a ja španjolski zna površno. On nije vodio web stranice za lokal tuženika, nije ih ni napravio, niti imao šifre za ulazak u iste, jedino je pregledavao recenzije i s tuženikom ih komentirao. Nakon 2020. ponovno je uspostavio kontakt s tuženikom preko zajedničkih prijatelja, a pretežno su kontakt ostvarivali telefonski, najviše su to bili razgovori, a slali su si i poruke međusobno, no svi dogovori bili su usmeni putem telefona. Tuženika je samo upozoravao da mu vrati novac, nije mu prijetio, to je bilo usmeno putem telefona i uživo, no s njegove strane to nitko nije čuo. Za tuženika je dao napraviti reklamni materijal u Zagrebu, flyjere koje je predao njegovoj majci na aerodromu, možda je uz te flyjere bilo i par majica. Ja sam radio sve za dobrobit tog posla, da uspije da se mogu naplatiti. Bio je prisiljen pomagati i poticati da taj lokal proradi, ne može se sjetiti da li je sugerirao tuženiku da promijeni poslovni prostor, te je li se obratio Čakovečkim mlinovima u svrhu pregovaranja oko cijene brašna na veliko, bilo je spomena o nekoj pekari. Mail koji je poslao Čakovečkim mlinovima bio je jer je htio još netko od njegovih prijatelja ulagati na način da otvori pekaru pa su kontaktirali Mlinar, Čakovečke mlinove i još neke poslovne subjekte.

7.6. U svom iskazu tuženik navodi da je oko 2010., 2011. došao u Gibraltar, radio je na jednom velikom projektu sa jednim gospodinom iz Fažane, te su tamo otvorili

pizzeriju i u njoj je i upoznao tužitelja. Počeli su razgovarati te se nakon toga počeli i družiti i izlaziti. On je tada prestao raditi u Gibraltaru jer se odlučio započeti sa jednim drugim projektom sa jednim čovjekom iz Španjolske koji je na kraju odustao, pa se krajem 2020. vratio u Hrvatsku. Tužitelj ga je tada posjetio u Fažani i tada su počeli razgovarati o tome da se otvori pizzerija u Malagi, on je trebao dati „ruke“, tužitelj novac, a dobit su trebali dijeliti 50-50 posto. On je nakon toga otišao u Malagu, našao poslovni prostor, to je bilo negdje u travnju 2021. Kada su tek počeli raditi, posao je slabo išao, bio je slab promet. Sve slike prometa nakon svakog dana slao je tužitelju. Tužitelj i on nisu se dogovorili što će napraviti ako posao ne uspije, nije razmišljao na takav način. Kada je trebalo naručiti robu da se počne raditi tužitelj mu je rekao da nema više novaca pa je robu uzeo na dug. Tužitelj mu je ukupno uplatio oko 30 do 32 tisuće eura, nije bilo nikakvih uplata na ruke, taj novac uložen je u poslovni prostor za koji je najam bio mjesečno 600,00 eura, najam stana od 600,00 eura, depozite za oboje – poslovni prostor 2 ili 3 mjesečna najma, a stan jedan mjesečni najam, uređena je unutrašnjost, sprovedene su cijevi, pripremljen je prostor za peć koja je dolazila. Kada je trebalo otvoriti, novca više nije bilo, te je krenuo "na dug". Firmu je otvorio u svibnju 2021. i tako je radio do kolovoza 2022. kada mu je tužitelj poslao prijeteću poruku da izađe iz stana i da to više ne može tako. Rekao je da Stefano i njegova mama mogu doći u pizzeriju, a da on ne dolazi. Neposredno prije toga njegov sin Stefano i on imali su koronu te su tih tjedan dana u pizzeriji radili jedan Argentinac koji se zvao Davide, njegov nećak je radio kao pizza majstor, a pomagao im je tužitelj i nakon toga mu je tužitelj poslao ovu poruku. Negdje na proljeće 2022. uzeli su još jedan poslovni prostor koji je imao terasu jer je ova pizzerija imala samo tri stola unutra, a vani je uz prozore bilo par barskih stolica, Malaga ima puno sunca pa je bila bolja opcija naći poslovni prostor sa terasom, u tom novom prostoru su spremali doručke, a ovaj „stari“ je radio kao pizzerija. U novom poslovnom prostoru je tužitelj pomagao u renoviranju i u radu istoga. On je nakon te poruke prvo zvao bivšu suprugu da dođe po sina jer se bojao, čak je i zvao policiju dva puta, onaj Davide mu je slao poruke da bježi jer da tužitelj dolazi, 24. kolovoza 2022. podnio je i prijavu protiv tužitelja u policiji. Kada je izbačen iz poslovnog prostora u kasi je bilo 2.100,00 eura i Bruno mu je preko Davida nudio 5.000,00 eura da ode, no na kraju je otišao bez ičega, nije niti zatvorio firmu prije nego što je otišao u rujnu 2022., a tužitelju je ostala pizzerija. Nikad nisu pričali o nikakvim posudbama, dogovor je bio da idu zajedno u taj posao. S tužiteljem je komunicirao telefonski putem poziva, poruka i mailova. Tužitelj je komunicirao i sa njegovim sinom Stefanom putem poruka o tome kako ide posao, kod sina se interesirao o prometu i koliko se radi. Tužitelj se u njegovo ime i ime restorana obraćao trećim osobama glede nabavke robe, usluga i predmeta za restoran. Od tog posla nije ostvario nikakav profit, dapače izgubio je, čak je od brata posudio 4.000,00 eura da može platiti struju i vodu za taj poslovni prostor. Stan u Španjolskoj kupio je sa bivšom djevojkom 2018. te su kredit za isti zajedno plaćali do 2020. dok nije otišao u Malagu, nakon toga ga je nastavila plaćati ona. Vlasnici tog stana su bivša djevojka i on svaki u polovici. Nije dao tužitelju nikakav novac jer to nije bila posudba, dobiti nije bilo. Tužitelj ga nije pitao da mu da udio u poslovanju. Ugovor o ortakluku ili ikakav drugi ugovor nije sklapao jer je mislio da mu može vjerovati na riječ, da zajedno mogu napraviti dobar posao. Za posao na Gibraltaru imao je sklopljen ugovor o radu. Tužitelja je prijavio policiji za iznudu, jer mu je rekao da mu ili vrati novce ili će mu uzeti pizzeriju što je na kraju i učinio, uzeo mu je ključeve pizzerije i radio sa Davideom u toj pizzeriji, na kraju je i promijenio ime pizzerije iz Obelix u Casa Malaga. Prethodno je tužitelj vodio Google stranicu

pizzerije Obelix, na ime tužitelja je u Marana Forni u Italiji napisano gdje se nalazi peć koju su od njih uzeli, peć je kupljena u Zadru, tužitelj ju je išao uzeti u Zadar.

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP), a prema svom uvjerenju, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

9. Naime, temeljem odredbe čl. 7. st. 1. ZPP-a, stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Odredbom čl. 219. st. 1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

9.1. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja, sukladno odredbi čl. 221.a. ZPP-a.

10. U konkretnom slučaju sud smatra da tužitelj nije dokazao svoje tvrdnje da bi s tuženikom zaključio ugovor o zajmu, jer to ne proizlazi iz provedenog dokaznog postupka. Naime, odredbom čl. 499. st. 1. ZOO-a propisano je da se ugovorom o zajmu zajmodavac obvezuje predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

11. Tužitelj nije u spis priložio nikakav pisani dokument kojim bi dokazao postojanje ugovora o zajmu u smislu naprijed citirane zakonske odredbe čl. 499. st. 1. ZOO-a. Nesporno je da stranke nisu sačinile nikakav pisani ugovor o zajmu, a iz personalnih dokaza, odnosno iskaza saslušanih svjedoka i parničnih stranaka nije utvrđeno da bi stranke zaključile usmeni ugovor o zajmu.

12. Iskaze svih saslušanih svjedoka, koji su svi u odnosu bliskog srodstva s tuženikom, ovaj sud nije posebno ni cijenio pri donošenju ove odluke, zbog zainteresiranosti istih za uspjeh u ovom sporu tuženika s kojim su u srodstvu. Iskazi parničnih stranaka prilagođeni su njihovim stranačkim ulogama pa je ovaj sud to tako i cijenio.

13. U situaciji kada tužitelj tvrdi da je s tuženikom sklopio usmeni ugovor o zajmu, na njemu je sukladno odredbi čl. 221.a. ZPP-a teret dokazivanja postojanja takvog, a navedeno, prema ocjeni ovog suda, ne može se s uspjehom dokazivati samo predlaganjem saslušanja sebe kao strane u postupku i dostavom dokaza o uplati s naznakom "pozajmica". Navedeno samo po sebi ne dokazuje da je ugovor o zajmu sklopljen niti da se zaista i radilo o zajmu jer je tužitelj mogao bilo što napisati prilikom uplate. Daljnje dokaze tužitelj nije predlagao pa stoga prema ocjeni ovog suda nije ni dokazao postojanje ugovora među parničnim strankama.

14. Kako je sud iz izvedenih dokaza utvrdio da u konkretnom slučaju između stranaka ne postoji ugovor o zajmu, ostale navode stranaka, kao nepotrebne, sud nije posebno ni obrazlagao.

15. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. I. izreke presude.

16. Tužitelj nisu uspio u ovom sporu pa je dužan tuženiku na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a naknaditi troškove postupka.

17. Tuženik je u ovoj pravnoj stvari bio zastupan po punomoćniku odvjetniku pa mu pripada po 500 bodova za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika –"Narodne novine", broj: 138/23, 107/25, dalje: Tarifa), za sastav podneska od 23. rujna 2025. (Tbr. 8.1 Tarife), te za zastupanje na ročištima 20. listopada 202., 1. lipnja, 7. rujna i 2. listopada 2026. (Tbr. 9.1. Tarife). Ukupno tuženiku za trošak zastupanja pripada 3000 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 6.000,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 1.500,00 eura (Tbr. 46. Tarife), iznosi 7.500,00 eura.

17.1. Tuženik nije tražio zatezne kamate na trošak parničnog postupka, pa mu iste nisu ni priznate sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

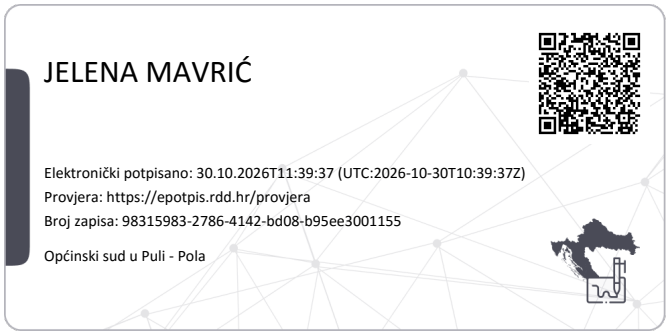
18. Kako tužitelj nije uspio u ovom sporu, njegov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u cijelosti je odbijen kao neosnovan.

19. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. II.-III. izreke presude.

U Puli, 30. listopada 2026.

Sudac:

Jelena Mavrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku

koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:
1. Tužitelju po punomoćnicima
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-70819**

Kontrolni broj: **04800-b4f0b-48927**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.